

EL DESERT

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Conèixer més i més el misteri de Crist i viure d'acord amb les seves exigències. Amb aquest desig comencem la nostra santa Quaresma.

Els relats de l'estada de Jesús al desert ens descriuen el full de ruta que constituiria l'estil de la seva missió. Per això m'agrada aprofundir en el pensament bíblic del desert.

EL DESERT, per al poble d'Israel, fou predominantment lloc de pas cap a la Terra Promesa i el poble que el travessava estava molt lluny de ser una selecció d'ascetes avesats al silenci, al dejuni, a la pregària.

Jesús hi passà quaranta dies, però lluny de l'esperit que animava la comunitat dels essenis de Qumram.

DESERT: lloc paradoxalment fecund. La seva geografia no té res d'idíl·lica. Només alguns hagiògrafs l'han idealitzada. La lliçó magistral de la seva escola és el sentit de Déu, punt de convergència entre el res i l'infinit. El cor de l'home hi experimenta la mesura humana i la grandesa divina; la relativitat de tot; lloc de pregària i de lluita, d'austeritat i d'essencialitat.

Rerefons bíblic i històric. Lloc d'escolta, de caminar, d'elegir radicalment el Senyor. Amb la mirada fixa en Déu. El seu horitzó uneix cel i terra.

Per al poble d'Israel la meta del desert era la Terra Promesa; per a Jesús fou Jerusalem, on hi morí i ressuscità; per a nosaltres el desig de progressar en l'essencial del que hem estat investits, tan humà i tan diví. Anar al desert no és anar al buit sinó disposar-nos per a escoltar millor la veu del Déu que ens habita.

Davant les propostes de grandesa que el diable féu a Jesús, no oblidem que ell optà per la humil paciència del sembrador que treballa, confia i espera.

Al cor del temps quaresmal la meta serà la celebració de la Pasqua i la renovació del nostre baptisme, amb les renúncies i les confessions de la nostra fe. També a nosaltres ens hi acompanya, i fins ens hi empeny, el mateix Esperit Sant que acompanyà Jesús.